

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปกครองท้องถิ่นเป็นรากฐานของการปกครองในระบบประชาธิปไตย เพราะการปกครองท้องถิ่นจะเป็นสถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครองให้กับประชาชน ได้รู้สึกความรู้ความเข้าใจและมีส่วนร่วมในการปกครอง การบริหารงานท้องถิ่นทำให้เกิดความรู้สึกผูกพันและห่วงเห็นในผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นต่อท้องถิ่น อันจะนำมาซึ่งความศรัทธาลื่อมใส ในการปกครองระบบประชาธิปไตย โดยประชาชนมีอิสระในการตัดสินใจเลือกตั้งผู้แทนในฝ่ายนิติบัญญัติ และผู้แทนฝ่ายบริหาร เพื่อเข้าไปบริหารกิจการของท้องถิ่น ซึ่งจะทำให้เกิดทักษะในการบริหารงานท้องถิ่น อันเป็นการปฏิรูปหน้าในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับชาติต่อไป (กรรมการปกครอง. 2546 :16)

ในปี พ.ศ. 2534 ประกาศคณะกรรมการปฎิริบัติบัญชีที่ 218 ได้ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แต่ไม่ได้มีการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารเพียงแต่มีการแก้ไขเพิ่มเติมรายละเอียดบางประการ เช่น การกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการต่างๆ ให้ชัดเจนเพื่อมีการปฏิบัติงานที่เข้าช้อนกันระหว่างส่วนราชการต่างๆ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 นี้มีการแบ่งโครงสร้างการแบ่งโครงสร้างการขั้ครະเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ออกเป็น 3 ส่วน

1. จัดระเบียบบริหารราชการบริหารส่วนคลัง ประกอบด้วยรัฐบาลหรือ คณะกรรมการรัฐมนตรีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายในการจัดทำการบริการสาธารณสุขด้านต่าง ๆ หน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายของรัฐบาลไปปฏิบัติ คือ กระทรวง ทบวง

2. จัดระเบียบบริหารราชการบริหารส่วนภูมิภาค คือ ราชการส่วนที่แบ่งแยกออกไปดำเนินการในพื้นที่ต่างๆ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่นั้นๆ ส่วนภูมิภาคนี้จะมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ จังหวัด อำเภอ โดยมีหน่วยในการสนับสนุนต่อการรับนโยบายสืบสานต่อและหมู่บ้าน

3. จัดระเบียบบริหารราชการบริหารส่วนท้องถิ่น คือ การจัดระเบียบบริหารราชการ ให้รายภูมิอำนาจในการปกครองตนเอง ตัดสินใจเลือกผู้บริหารของตนเอง และ

ตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆที่เป็นสาธารณชนของตนเอง เช่น กรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยา

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นแบบกระจายอำนาจ โดยมีคณะกรรมการปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมาจัดทำกฎหมายในท้องถิ่นเอง ภายใต้บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ระบุให้ความอิสระแก่ท้องถิ่นตามแห่งการปกครองตนเอง ตามเจตนาณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วยการจัดให้มีการเลือกตั้ง (Election) เพื่อให้คนในท้องถิ่นนั้นได้มีโอกาสเข้าไปเป็นตัวแทนของประชาชนในการปกครองตนเอง มีองค์กรสภากาชาดท้องถิ่นมีเขตพื้นที่ในการบริหารและความรับผิดชอบด้านหน้าที่ที่กำหนดไว้ มีสภานิติบุคคล เพื่อผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินงานก่อตั้งสัมพันธ์ หรือนิติกรรม มีรายได้ มีอำนาจในการจัดทำงบประมาณ และมีความเป็นอิสระในการปกครองตนเอง โดยมีเพียงองค์กรที่อยู่ก้ากับดูและดับน โยบายทั่วไป ภายใต้เงื่อนไขของกฎหมาย ระบุวิถีทาง ทำสั่งของรัฐบาลกลาง ตามระบบกฎหมายการกระจายอำนาจ (จรัส สุวรรณมาลา. 2542 : 12-25)

แต่อย่างไรก็ตาม ถึงแม้จะมีการบริหารส่วนตำบล จะมีอำนาจในการบริหารงานทั้งงบประมาณ บุคลากร เครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆอย่างมีอิสระ ภายใต้ระเบียบกฎหมาย ซึ่งสามารถตัดสินใจดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ได้อย่างเต็มที่ก็ตาม แต่ก็ยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการ และแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นได้เท่าที่ควร ซึ่งจะเห็นได้จากการผลงานวิจัยเกี่ยวกับการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบลหลายกรณี เช่น เยาวภา ถินชัยภูมิ (2547 : บทคดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่น ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นด้วยต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ประسنศ พิมพ์พิทักษ์ (2548 : บทคดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของประชาชน ที่มีต่อบทบาทการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนang ตะเคียน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม พ布ว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนang ตะเคียน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง สัมฤทธิ์ สุขสงค์ (2545 : บทคดย่อ) ได้ทำการศึกษา ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์ ผลจากการศึกษาพบว่า ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์ มีประสิทธิผลการบริหารงานอยู่ในระดับต่ำ และสูง หนึ่อ โพธิ์ทอง (2550 : 72-77) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของสมาชิก สถาบันองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เขตอำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของสมาชิกสถาบันองค์การบริหารส่วน

ตำบลต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปีนพิสัย จังหวัด หนองคาย โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง

และเมื่อพิจารณาการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล โภน ที่ผ่านมาข้างไม่มี
ข้อมูลในเชิงวิชาการเกี่ยวกับการประเมินว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของ
องค์กรบริหารส่วนตำบล โภนสูง อำเภอปีนพิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ว่าอยู่ในระดับใด ทั้งนี้
ประชาชนในพื้นที่เป็นผู้ที่ได้รับผลประโยชน์และผลกระทบโดยตรงจากการดำเนินงานของ
องค์กรบริหารส่วนตำบล เมื่อเป็นเช่นนี้อาจทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินงานตามภารกิจหรือ
เป้าหมายขององค์กรบริหารส่วนตำบลที่มุ่งให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่นและบริการสาธารณ
อย่างแท้จริงได้ เพราะผู้บริหารไม่มีข้อมูลเชิงวิชาการว่าการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ อยู่ใน
ระดับใด จึงอาจทำให้ขาดแนวทางในการพัฒนาการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ ถูกต้อง และ
เหมาะสมได้

จากปัญหาและความสำคัญ ตลอดจนผลการศึกษาเกี่ยวกับองค์กรบริหารส่วนตำบล
ดังกล่าว จึงทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของ
องค์กรบริหารส่วนตำบล โภนสูง อำเภอปีนพิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งผลของการศึกษาระบบนี้
จะใช้เป็นข้อมูลประกอบการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล
โภนสูง อำเภอปีนพิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ให้มีประสิทธิภาพและสามารถแก้ไขปัญหา
และตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้มากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การศึกษา

- เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กร
บริหารส่วนตำบล โภนสูง อำเภอปีนพิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด
- เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านแตกต่างกัน
ต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล โภนสูง อำเภอปีนพิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด
- เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล
โภนสูง อำเภอปีนพิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด

สมมติฐานการศึกษา

- ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล
โภนสูง อำเภอปีนพิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับปานกลาง

2. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านแต่ก่อต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ดแตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ พื้นที่ในการศึกษา คือ พื้นที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร (Population) คือ หัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนในเขตตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 1,211 คน (องค์กรบริหารส่วนตำบลโพนสูง. 2551 : 4)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) คือ หัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนในเขตตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 301 คน ที่มาได้จากการคำนวณด้วยสูตรท่าโว่ ยามานะ (Yamane. 1973 : 727)

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ระหว่างเดือนพฤษภาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2552

4. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

4.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่ หมู่บ้านที่ประชาชนอาศัยอยู่ จำนวน 9 หมู่บ้าน

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามพระราชบัญญัติสภาพตำบลลงค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 จำนวน 8 ด้าน ดังนี้

4.2.1 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางนก

4.2.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินที่สาธารณะรวมทั้ง

กำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

4.2.3 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

4.2.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

4.2.5 สร้างเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

- 4.2.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- 4.2.7 คุ้มครอง คุ้มครอง และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 4.2.8 บำรุงรักษาศิลปะ ชาเรตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และ

วัฒนธรรมอันดีงามท้องถิ่น

กรอบแนวคิดในการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอป่าทุนรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้ศึกษาได้ศึกษาจำนวนหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ทั้งหมดมี 8 ด้าน ซึ่งแสดงเป็นแผนภูมิภาพ ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

หมู่บ้านที่อาศัย จำนวน 9 หมู่ได้แก่
1. บ้านโพนสูง
2. บ้านสามขา
3. บ้านท่าม่วง
4. บ้านจานได้
5. บ้านโคกก่อง
6. บ้านโพธิ์น้อย
7. บ้านโพธิ์น้อย
8. บ้านโพธิ์ศรีสวัสดิ์
9. บ้านจานได้

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอป่าทุนรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 8 ด้าน
1. การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
3. การป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
4. การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย
5. การส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
6. การส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
7. การคุ้มครองคุ้มครอง และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. การบำรุงรักษาศิลปะ ชาเรตประเพณี ภูมิปัญญา ท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามท้องถิ่น

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกของแต่ละบุคคลที่ไม่สามารถจะคาดคะเน หรือจิตให้ล้ำนึกของแต่ละบุคคล ที่แสดงออกต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง และอาจแสดงออกมาได้ในรูปแบบของการพูด การเขียน หรือการใช้ท่าทางต่าง ๆ และหมายถึง ความรู้สึกและทัคคติของประชาชนต่อการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด

2. การดำเนินงาน หมายถึง การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ตามเขตพื้นที่ ซึ่งกำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติสถาบันตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 จำนวน 8 ด้าน

2.1 ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก หมายถึง การจัดให้มีการ ก่อสร้างถนนคอนกรีตอย่างทั่วถึง การจัดให้มีการก่อสร้างถนนลาดยางอย่างทั่วถึง การจัดให้ การซ่อมแซมถนนเมื่อเกิดการชำรุดอย่างสม่ำเสมอ และการจัดให้มีการพัฒนาปรับปรุงแหล่งน้ำอย่างพอเพียง

2.2 ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินที่สาธารณะรวมทั้ง กำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล หมายถึง การจัดให้มีการทำความสะอาดถนน ทางเดินและที่สาธารณะอยู่สม่ำเสมอ การจัดให้มีการทำจัดขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่โดย การนำไปเผาในพื้นที่ เหมาะสมการจัดให้มีการรักษาความสะอาดดูรูระบายน้ำอย่างต่อเนื่อง และการจัดให้มีถังขยะ ครบถ้วนหมู่บ้าน

2.3 ด้านการป้องกันโรคและระจับโรคติดต่อ หมายถึง จัดให้มีการฉีดวัคซีน ป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าอย่างพอเพียง จัดให้มีการแยกทรายอะเบท กำจัดลูกน้ำและพ่นสารเคมี หมอกควัน เพื่อควบคุมไข้เลือกออกอย่างพอเพียง สนับสนุนกิจกรรม อสม. ทุกหมู่บ้านอย่าง ต่อเนื่อง และมีการจัดกิจกรรมการบริหารร่างกายเพื่อสุขภาพอย่างเหมาะสม

2.4 ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หมายถึง จัดให้มีเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างพอเพียง จัดให้มีการฝึกอบรม อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) อย่างต่อเนื่อง มีการจัดตั้งอาสาสมัครรักษา ความสงบเรียบร้อยภายในครอบครุกหมู่บ้าน และการซ่อมแซมสิ่งสาธารณูปโภคน้ำที่เสียหาย อันเกิดจากสาธารณภัยอย่างเหมาะสมและทั่วถึง

**2.5 ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม หมายถึง การสนับสนุน
อาคารเพื่อจัดการศึกษาให้กับเด็กเล็กอย่างพอเพียงและเหมาะสม สนับสนุนอุปกรณ์การศึกษา
ให้แก่โรงเรียนในท้องที่อย่างพอเพียง มีการส่งเสริมประเพณีท้องถิ่นเป็นประจำทุกปี ส่งเสริม
การปฏิบัติธรรมในวันสำคัญทางศาสนา อยู่เป็นประจำ และสนับสนุนอาหารเสริม อาหาร
กลางวันกับเด็กเล็กอย่างพอเพียง**

**2.6 ด้านการส่งเสริมการพัฒนาศรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
หมายถึง มีการส่งเสริมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุอย่างพอเพียงและทั่วถึง มีการสร้างเคราะห์ผู้พิการอย่าง
พอเพียงและทั่วถึง มีการปลูกบ้านร่วมแรงร่วมใจอย่างต่อเนื่อง และจัดการแข่งขันกีฬาของ
เยาวชนเป็นประจำทุกปี**

**2.7 ด้านการคุ้มครอง คุ้มและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
หมายถึง การจัดให้มีการปลูกต้นไม้ในวัดเป็นประจำทุกปี การจัดให้กลุ่มเยาวชนในทุก
หมู่บ้านได้มีส่วนร่วมในการพิทักษ์รักษาสิ่งแวดล้อม อบรมผู้นำชุมชนในการรักษาสิ่งแวดล้อม
เป็นประจำทุกปี และส่งเสริมการรักษาดินน้ำลำธารและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง**

**2.8 ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ อารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรม
อันดีงามท้องถิ่น หมายถึง จัดให้มีงานประเพณีลอยกระทงเป็นประจำทุกปี ส่งเสริมให้มี
การทำบุญตักบาตรในหมู่บ้านทุกๆหมู่บ้าน ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมวันสงกรานต์
เป็นประจำทุกปี และส่งเสริมการให้มีผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลผลิตภัณฑ์อ้อยต่อเนื่อง**

**3. องค์กรบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบ
องค์กรบริหารส่วนตำบล ที่ขัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์กรบริหาร
ส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และหมายถึง องค์กรบริหารส่วนตำบล โภนสูง อำเภอปทุมรัตต์
จังหวัดร้อยเอ็ด**

ประโยชน์การศึกษา

ผลที่ได้จากการศึกษามารถใช้เป็นข้อมูลให้กับองค์กรบริหารส่วนตำบลโภนสูง
อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ในการวางแผนพัฒนา ปรับปรุงการดำเนินงานขององค์กร
บริหารส่วนตำบล ให้มีประสิทธิภาพ และตอบสนองความต้องการของประชาชนมากยิ่งขึ้น